

(CCandi, *Mi. Hi. Cat.* II, 462, 463). Sabarthès cita dos NLL menors *Fuissà* en el dept. Aude.

¹ Sembla estar per *Muçara* (l'arabisme que estudiarem s. v. *Mussara*), que devia ser nom antic de St. Cugat Sesgarrigues, encara que aquest poble sigui uns 13 k. més a l'E.; com que en el fons tots dos són en un mateix doc., pot ser redacció laxa, que no impliqui inclusió sinó veinatge. O és que Foix, castell termenat arribava fins allà? (recordem que Vilafranca a penes existia fins a la 2a. meitat del segle.)

Foixà, V. Foix Folgueroles, V. Fogars -Follit, V. Castellfollit Follitx, V. vol. I, 146
Follónegues, V. Fonollar (s. v. Fenoll)

FOLQUER

Llogaret del municipi d'Artesa de Segre (Noguera), damunt un contrafort de la serra de Comiols, al Nord-oest del turó de Montmagastre.

PRON. MOD.: *folké*, 1957 (xvii, 13).

Del NP germànic FULKHARI (cf. Förstemann, 551: *Fulchari*) que donà aquest NP, en forma catalana, p. ex. *Petro Folquer* a. 1251 (Miret, *TemplersH.*, 216).

I un f. pl.: *Folqueres*: «in parrochia Sancti Petri de Breda --- in manso de *fulcheres*» a. 1141 (Miret, *TemplersH.*, 34-35). J. F. C.

FOMBRIC

Partida del terme de Cercuran (Alta Ribagorça), en els vessants Sud del Turbó.

Com que no hi neixen aigües, no deu ser compost de *font*; la terminació fa pensar en un NP germànic en -RIC, potser compost amb FRUM- com el grup de *Collformic* etc. que estudiem a l'art. *Formiguera* (infra): del genitiu FRUMIRICĪ, amb -ICI > -io, cf. allí ³⁵ *Puiformiu* PODIUM FRUMICI. Aquí: *From(b)ric* amb la 1.ª r eliminada per dissimilació. És un compost paral·lel a *Framarigo* que J. Mas (NHBna.) documenta c. l'a. 1000, i igual a *Fromaricus* assenyalat per M-Lübke, *Altport. PNN* I, 74. J. F. C.

El FONCAR

Partida del terme de Rellu de la Marina (Val.) ⁴⁵ (xxxv, 146.5).

ETIM. Possiblement és una forma arabitzada d'un *FUNGARE 'lloc ple de bolets, boleter', derivat col·lectiu de FUNGUS. J. F. C.

FONCENTELLA, *Fonxinxella, Foncesielles* i altres topònims mossàrabs emparentats amb FONT

PRON.: la *fonsentéla*, és una pda. rural d'Orba, poble entre Dénia, Pego i Callosa, situada prop d'una deu o font (xxxiv, 118.24). En circumstància semblant trobem vora l'Ebre, a Ascó (entre Móra i Flix), la *Fontxinxella* (= *fuñçinçéla* XIII, 63.19), que no sols hi coincideix en això, sinó que s'hi assembla tant per la forma del nom. Salta a la vista que en totes dues, ⁶⁰

hi ha d'haver derivats o compostos de *font* o del ll. FONS. Les *ç* d'aquest i la *i* mostren el mossarabisme, i en tots dos és ja llur paisatge toponímic que ens ho assegura. Són formacions òbviament diminutives. L'únic punt dubtós, que deixarem en dilema, és un detall més secundari.

Si és diminutiu del mateix FONS, a saber FONTECELLA (cf. it. *fonticella*, cast. *-ecilla*), tindríem *fontecella*, amb metàtesi **foncetella* i amb propagació nasal *Foncentella*. A l'Ebre *fontičéla*, i amb aqueixa propagació *fontinçéla* i amb la de la palatalitat, *fontinçéla*. O bé dim. de FONTANA: FONTANICELLA, que passant a *Fontänçéla*, ens estalviaria el supòsit de la propagació nasal; es compendria que no hi hagi *ç* palatal en el nom d'Orba, perquè -TI- dona *ç* no palatal en mossàrab: i la conjunció de la *t* de *font-* amb la *c* que se li agombolaria, havia de produir el mateix efecte.

Hi ha considerable paralelisme amb SENTICELLA 'petit espinar, bardisseta', que en les zones de substrat mossàrab ha donat (a) *Chinchilla*, ciutat de la Mancha (i una altra prop de Baeza) (*Top. Hesp.* I, 45); (b) el riu *Xinxilla* que desemboca cap a Orpesa, al N. de Cast.Pna.; i (c) el mall. i tarragonès *Sencelles*, en plural (vol. I, 261-2) en els quals, de nou, la conjunció de *t* i *c* ha produït *ç*, a desgrat del mossarabisme.

D'un altre parònim, només dispo de documentació antiga: 1267-70: «--- resuelve una vez oídos los moros más ancianos de *Cocentina* que las alquerías de *Gayanes* y *Foncesielles* no pertenecen al término de *Perpuxen*» (Mtz.Fdo., *Doc. Val. ACA* I, 737). La vall de *Perputxent* s'estenia fins a uns 10 k. E. de *Cocentina*, mentre que *Gaïanes* n'és uns 12 k. al N.; cf. el que en dic a l'art. *Perpunxent*. El nom es repeteix en docs. de 1271 i 1278, sempre aparionat amb *Gayanes*, i com a nom de 2 alqueries distintes (Mtz. Fdo., l. c. 1045; II, 358).

No és de creure que un bon paleògraf com Martínez Ferrando hagi confós *c* amb *t*, fent-ho en 3 casos repetits; no serà, doncs, *Fontes-* però en el fons es pot tractar encara del mateix nom que els dos supra; sinó que aquí, en sobrevenir a la -T- la influència de la -C- següent en féu *ç* com en *Foncentella*. Com que *Gaïanes* ja només és a uns 25 k. de la frontera de les llengües (a 30 d'Énguera, ciutat de parlar castellà des de sempre) no és estrany que aquí hi hagi un cas de diftongació *E* > *ie*, majorment si és que *Foncesielles* era més al N. o NO. de *Gaïanes*; car també és poc probable que ell hagi errat o castellanitzat posant *ie* en lloc del resultat mossàrab, *e* o *i*.

⁵⁰ No sembla possible geogràficament fer-la coincidir amb *Fontilles* (SSiv., 270), un dels llogarets de la vall de Laguar, que és prop de 30 k. més a l'Est de *Gaïanes*. *Fontilles* pot venir simplement de FONTICULA, fem. del clàssic *fonticulus* (Horaci, *Columella*). És clar que caldria trobar-ne dades antigues, però no figura ni en *Cavanilles* ni *GGRV*, 111. No sabem res d'anterior a la creació del sanatori de leprosos, del qual ja ens parla MGadea (*Terra del Xè* II, 59). Pron.: *fontíles*, oït a *Fletx* (xxxiii, 153.17, 154.14). Fóra més rebutscat pensar en FONTES ALGIDAS 'fonts fredíssimes'